Lietas arhīva Nr. C-0784-17/5
ECLI:LV:TURT:2017:1127.C37060316.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Tukumā 2017.gada 27.novembrī

Tukuma rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Mudele rakstveida procesā
izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību /pers.A/ maza apmēra prasībā par naudas piedziņu no /pers. B/.

Aprakstošā daļa

2016.gada 23.februārī Tukuma rajona tiesā saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību (SIA) /pers.A/ (turpmāk prasītāja) prasības pieteikums maza apmēra prasībā par naudas piedziņu no /pers. B/ (turpmāk atbildētāja).

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar 2005.gada 10.februāra Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu /līguma numurs/, atbildētāja apņēmās segt prasītājai izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas daļas un tai piesaistītā zemesgabala pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, proporcionāli viņas īpašuma, kas atrodas /adrese/, lielumam, atbilstoši izdevuma daļai. Maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu noteikta, saskaņā ar 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" un 2008.gada 9.decembra Ministra kabineta noteikumiem Nr.1014 "Kārtībā, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu". Laika periodā no 2010.gada 1.maija līdz 2015.gada 31.decembrim, atbildētāja nepildīja savas saistības, pienācīgā kārtā neveica maksājumus par prasītājas sniegtajiem pakalpojumiem, par ko uz 2015.gada 31.decembri ir izveidojies parāds 720,81 *euro* apmērā. Līdz prasības sagatavošanas brīdim, atbildētāja nav dzēsusi parādu, kā arī nav vērsusies pie prasītājas, lai risinātu jautājumu par parāda atmaksu.

Prasītāja savas saistības ir pildījusi atbilstoši Dzīvojamās mājas īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma nosacījumiem, proti, ir veikusi atbildētājas nekustamā īpašuma apsaimniekošanu un dzīvojamās mājas pārvaldīšanu. Atbildētāja nav apstrīdējusi prasītājas piestādītos rēķinus, tādējādi apliecinot savu piekrišanu maksājumu lielumam un kārtībai.

Pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13.pantu, Civillikuma 1587., 1652.pantu, Civilprocesa likuma 1., 26., 128., 129., 30.^{3}nodaļu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas parādu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2010.gada 1.maija līdz 2015.gada 31.decembrim 720,81 *euro*, visus tiesāšanās izdevumus, kā arī atzīt prasītājas tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no neatdotās parāda summas.

Prasītāja prasības pieteikumā norādījusi, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšanas tiesas sēdē.

2016.gada 1.martā tiesa atbildētājai, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmās daļas noteikumiem, nosūtīja uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietu prasības pieteikumu kopā ar paskaidrojuma veidlapu, nosakot termiņu paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2016.gada 1.aprīlim (lietas 25.lapa).

Atbildētāja ne tiesas noteiktajā termiņā, ne laikā līdz sprieduma taisīšanai tiesai paskaidrojumu par prasību nav iesniegusi.

Ar 2016.gada 10.jūnija Tukuma rajona tiesas spriedumu prasība apmierināta, piedzīts no /pers. B/ par labu SIA /pers.A/ apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parāds par laiku no 2010.gada 1.maija līdz 2015.gada 31.decembrim 720,81 *euro,* tiesas izdevumi - valsts nodeva 108,12 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro,* kopā piedzenot 833,63 *euro*, atzītas SIA /pers.A/ tiesības saņemt no /pers. B/ 6 % gadā no piedzītās neatdotās pamatparāda summas un piedzīti no /pers. B/ valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,87 *euro* (lietas 30.-32.lapa).

2017.gada 24.janvārī Augstākā tiesā saņemts Latvijas Republikas ģenerālprokuratūras personu un valsts tiesību aizsardzības departamenta protests ar lūgumu atcelt Tukuma rajona tiesas 2016.gada 10.jūnija spriedumu un lietu nodot jaunai izskatīšanai tai pašai tiesai citā sastāvā (lietas 44.-45.lapa).

Ar 2017.gada 9.oktobra Augstākās tiesas spriedumu atcelts Tukuma rajona tiesas 2016.gada 10.jūnija spriedums un civillieta nodota jaunai izskatīšanai Tukuma rajona tiesai citā sastāvā (lietas 62.-64.lapa).

2017.gada 13.oktobrī civillieta saņemta Tukuma rajona tiesā.

2017.gada 16.oktobrī tiesa atbildētājai, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmās daļas noteikumiem, nosūtīja uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietu un faktisko atrašanās vietu prasības pieteikumu kopā ar paskaidrojuma veidlapu, nosakot termiņu paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2017.gada 31.oktobrim (lietas 68.lapa). Vienlaicīgi lūgts arī prasītājai sniegt paskaidrojumu par prasību sakarā ar 2017.gada 9.oktobra Augstākas tiesas spriedumu.

2017.gada 25.oktobrī Tukuma rajona tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums (lietas 70.-72.lapa). Paskaidrojumā atbildētāja norādījusi, ka prasītāja ceļot tiesā prasības pieteikumu nav pārliecinājusies, ka atbildētāja laika periodā no 2010.gada 1.maija līdz 2015.gada 31.decembrim par kuru tiek prasīts piedzīt parādu, nav bijusi dzīvokļa īpašniece. Ņemot vērā, ka atbildētāja nav uzskatāma par dzīvokļa īpašnieci, uz viņu neattiecas likumā noteiktie dzīvokļa īpašnieka pienākumi un viņai nav pienākuma atlīdzināt citu dzīvokļu īpašnieku radītos zaudējumus prasītājai. Atbildētāja lūdz tiesu noraidīt prasītājas celto prasību, jo tā celta pret nepareizo atbildētāju.

Prasītājas paskaidrojumi sakarā ar 2017.gada 9.oktobra Augstākas tiesas spriedumu tiesā nav saņemts.

Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmā daļa nosaka ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.^{26} pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Datums, kad sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

2017.gada 2.novembrī pusēm nosūtīts tiesas paziņojums par rakstveida procesu 2017.gada 27.novembrī (lietas 78.-79.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[22] panta pirmo daļu, pusēm izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kā arī izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei.

Motīvu daļa

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma pilnībā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā (Civilprocesa likuma) likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Tiesa konstatē, ka prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parādu par laiku no 2010.gada 1.maija līdz 2015.gada 31.decembrim 720,81 *euro* apmērā. Savukārt atbildētāja lūdz tiesu noraidīt prasītājas celto prasību, jo tā celta pret nepareizo atbildētāju.

Atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantam (spēkā līdz 31.12.2010.) pienākums segt izdevumus, kas nepieciešami dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai un atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ir dzīvokļa īpašniekiem. Arī Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 2.un 3.punkts noteic, ka pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem ir dzīvokļa īpašniekam.

Gan likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 6.pants, gan arī Dzīvokļa īpašuma likuma 8.panta pirmā daļa dzīvokļa īpašnieku definē kā personu, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā.

Arī Civillikuma 994.pants nosaka, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā.

Prasītāja, iesniedzot prasību tiesā pievienojusi zemesgrāmatu apliecības kopija, no kuras redzams, ka atbildētājai /pers. B/ īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu /adrese/ nostiprinātas 2005.gada 3.februārī (lietas 8.lapa).

Savukārt no Valsts vienotajā datorizētajā zemesgrāmatā iekļautajiem datiem par nekustamo īpašumu /adrese/ izriet, ka /pers. B/ nav tā īpašniece jau no 2005.gada 30.augusta, kad īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu zemesgrāmatā reģistrētas citai personai (izdruka veikta 2017.gada 24.jūlijā) (lietas 61.lapa).

Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotiem atbildētājas iebildumus, ka tā kā viņa nav dzīvokļa īpašniece, uz viņu neattiecas likumā noteiktie dzīvokļa īpašnieka pienākumi un viņai nav pienākuma atlīdzināt citu dzīvokļu īpašnieku radītie zaudējumi prasītājai.

Civillikuma 3.pants noteic, ka katra civiltiesiska attiecība ir apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies.

Tā kā atbildētāja nav nekustamā īpašuma /adrese/ īpašniece no 2005.gada 30.augusta un prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parādu par laiku no 2010.gada 1.maija līdz 2015.gada 31.decembrim, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība daļā par parāda 720,81 *euro* piedziņu no atbildētājas ir noraidāma.

Prasītāja lūdz atzīt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6% gadā par laiku līdz sprieduma izpildei.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Tā kā prasība par naudas piedziņu tiek noraidīta, tiesa atzīst, ka noraidāms arī prasītājas lūgums par prasītājas tiesībām līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās parāda summas.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas visus ar tiesvedību saistītos izdevumus.

Tiesa konstatē, ka prasītāja, iesniedzot prasību, samaksājusi valsts nodevu 108,12 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (lietas 6.-7.lapa).

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Civilprocesa likuma 33.pants nosaka, ka tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts nosaka, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi. Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 3.punkts nosaka, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi.

Tiesas izdevumi prasītājai nav atlīdzināmi, jo prasība noraidīta.

Civilprocesa likuma 42.panta otrā daļa noteic, ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

No lietas materiāliem redzams, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu šajā lietā ir 9,74 *euro* (lietas 2.lapa).

Ņemot vērā, ka prasītāja ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus samaksājusi 4,70 *euro* apmērā, tiesa atzīst, ka ar lietas izskatīšanas saistītie izdevumi 5,04 *euro* apmērā, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, piedzenami no prasītājas par labu valstij.

Civilprocesa likuma 204.[1]pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā prasītājai nosakāms 10 dienu termiņš tiesas izdevumu samaksu labprātīgai izpildei.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42., 190., 193., 204.[1], 250.[25-27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt pilnībā SIA /pers.A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, maza apmēra prasību par naudas piedziņu no /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Piedzīt no SIA /pers.A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,04 *euro* (pieci *euro* un

04 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,04 *euro* iemaksājami, norādot saņēmēju: Tiesu administrācija NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķī jānorāda civillietas numurs.

Noteikt SIA /pers.A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksai 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājuma dokumentu par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu iesniegt Tukuma rajona tiesas kancelejā līdz 2017.gada 27.decembrim, pretējā gadījumā tiesas izdevumu piedziņa tiks nodota zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas - 2017.gada 27.novembra, Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese I.Mudele